U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **M. V.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2011, č. j. 56 Az 111/2010 - 43,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 4. 2010, č. j. OAM-139/ZA-06-ZA13-2010, podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu"), zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobcovy obavy ze společníků, kterým dluží peníze, a snahu o legalizaci pobytu nelze podřadit pod azylově relevantní důvody. Obavy z jednání soukromých osob jsou totiž zapříčiněny neschopností uhradit dluhy a žalobce se neobrátil se žádostí o pomoc na státní orgány domovské země. S těmi navíc žalobce neměl žádné potíže. Žalovaný rovněž neshledal důvody pro udělení doplňkové ochrany žalobci.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 28. 2. 2011, č. j. 56 Az 111/2010 - 43, žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného zamítl. Soud dospěl k závěru, že žalovaný nijak nepochybil, když žádost žalobce zamítl jako zjevně nedůvodnou.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel") včasnou kasační stížnost. V ní uvedl, že *„proti tomuto rozsudku podává stěžovatel prostřednictvím svého právního zástupce kasační stížnost s návrhem na přiznání odkladného účinku, kterou právní zástupce blíže odůvodní ve lhůtě do 10 dnů."*

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

K žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvádí, že od 13. 10. 2005 má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek každá kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva vnitra ve věci mezinárodní ochrany, takže žádost o jeho přiznání byla nadbytečná.

K tomu, aby se Nejvyšší správní soud mohl meritorně zabývat kasační stížností napadající rozsudek krajského soudu, je třeba, aby byly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Tou je především bezvadná kasační stížnost, která obsahuje všechny požadované náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. Chybějící náležitosti, zejména důvody kasační stížnosti, brání pokračování v řízení, neboť v něm je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. jejími důvody vázán.

Protože stěžovatelem podaná kasační stížnost měla vady, Krajský soud v Brně usnesením ze dne 26. 4. 2011, č. j. 56 Az 111/2010 - 50, vyzval stěžovatele prostřednictvím jím zvoleného zástupce, aby je ve stanovené lhůtě odstranil, přičemž jej současně poučil o následcích nevyhovění výzvě. Vzdor řádné výzvě a poučení soudu o následcích nedoplnění kasační stížnosti a neodstranění jejích vad, nebyla kasační stížnost ve stanovené jednoměsíční lhůtě doplněna. Předmětné usnesení krajského soudu bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 4. 5. 2011, jak vyplývá z *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* založeném na č. l. 50. Lhůta pro doplnění kasační stížnosti tedy marně uplynula v pondělí dne 6. 6. 2011.

Podle Nejvyššího správního soudu je kasační stížnost, tak jak byla stěžovatelem podána, naprosto neprojednatelná. Neobsahuje jednak řádnou specifikaci rozhodnutí krajského soudu (rozhodnutí krajského soudu je označeno nesprávně jako rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2011, č. j. 3 A 33/2010 - 61) ani údaj, kdy bylo napadené rozhodnutí stěžovateli doručeno. Především však postrádá rozsah a důvody kasační stížnosti. Za daných okolností se proto Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížností zabývat, a proto ji podle § 120 a § 37 odst. 5 věty druhé s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. srpna 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu